

לכבוד

היועץ המשפטי לממשלה – ד"ר אביחי מנדלבליט

שלום רב,

הנידון: שאלות העולות עם סיום חקירת המשטרה ב"פרשה 3000"

אני פונה אליך בעקבות סיום חקירת משטרת ישראל את "פרשה 3000", והגשת המלצותיה לפרקליטות.

אין לי ספק, שמדובר בפרשת השחיתות החמורה ביותר בתולדות מדינת ישראל, בה לכאורה, העדיפו אנשי ראש הממשלה בצע כסף על פני טובת המדינה, וכך צריך להתייחס אליה. אופן ניהול החקירה מעלה בעיני שאלות קשות של ניסיון מכוון, שלא לחשוף את כל האמת בפרשה זו, שעוסקת בקודש הקודשים של ביטחון המדינה.

אני פונה אליך כמי שכיהן בתפקיד שר הביטחון בתקופה הרלוונטית, שמכיר את השתלשלות העניינים, ושנוכח כי חלק מהמהלכים בוצעו במכוון מאחורי גבה של מערכת הביטחון.

אני פונה אליך כמי שמעריך את מקצועיותך כמשפטן, וכרמטכ"ל שמינה אותך לפרקליט הצבאי הראשי.

אני פונה אליך משום שבמהלך חקירת פרשת רכש הצוללות וכלי השייט ממספנת "תיסנקרופ" הגרמנית, עלו שאלות רבות, שאינן נותנות לי מנוח, שאלות הקשורות בהתנהלות החקירה שהובלה על ידך.

אני פונה אליך משום שניסיונותי להביא בפניך, במהלך החקירה, את גרסתי המלאה לגבי הפרשה, ואת שאלותי והשגותי, נתקלו באמירה שזה אסור, והדרך היחידה היא עדות בפני חוקרי המשטרה (כפי שעשיתי, כמובן).

אני פונה אליך משום שאני חרד לשלטון החוק במדינתנו, לנוכח המתקפה הפוליטית המכוונת נגד השופטים, הפרקליטים והשוטרים.

אני פונה אליך עם סיום חקירת המשטרה, לאחר שנמנעתי מלהתייחס פומבית לחלק מן השאלות, כדי שלא לחבל בחקירה.

על השתלשלות האירועים בנושא רכש ספינות המגן והצוללות פירטתי בספרי האחרון "דרך ארוכה קצרה" פרק כ' עמ' 295-301. על כל זה אוסיף את מה שלא כתבתי בספרי, כדי שלא לחבל בחקירה:

א. זומנתי למסור עדותי במשטרה בדצמבר 2016, בעקבות התחקיר של העיתונאי רביב דרוקר, אשר רק בעקבות תחקירו, הסתברה לי מעורבותו האישית של עו"ד דוד שמרון כבעל עניין בעסקאות עם "תיסנקרופ". בעת מסירת עדותי למדתי שבוצע

חיפוש במשרדו של היועץ המשפטי של משרד הביטחון, והוחרמו מסמכים. התרשמתי מאוד מן העובדה שבשלב כל כך מוקדם בחקירה נמצאו בידי החוקרים מסמכים הקושרים את ראש הממשלה לכוונה להגיע לסדר כוחות של 9 צוללות (בניגוד לעמדה של כל הגורמים המקצועיים ממפקד חיל הים ועד ר' המל"ל, שמה שנחוץ למדינת ישראל זה 5 צוללות בלבד), וכן טיוטת מזכר ההבנות, שראש הממשלה התכוון לחתום עליו עם קנצלרית גרמניה, לפיו מדינת ישראל מתחייבת לרכוש 3 צוללות נוספות ו-2 ספינות לוחמה נגד צוללות (נצ"ל) בסך 2 מיליארד אירו. כל זה ללא דיון בקבינט וללא התייעצות איתי. שני מסמכים אלה גרמו לי להתעמת עם ראש הממשלה, ולמנוע ממנו את החתימה על התחייבות זו עם הקנצלרית. רק לאחר סיום תפקידי כשר הביטחון, הובא לאישור הקבינט רכש 3 צוללות, ללא שום צורך מידי, ומבלי להסביר את ה"וויתור" על ספינות נצ"ל.

ב. לא התייחסתי ואינני מתכוון להתייחס בפומבי לפרטי פרשת מכירת הצוללות המתקדמות למצרים, מפני רגישותה הביטחונית. מבין שסוגיה זו לא נחקרה עד תום, למרות שקיים חשש כבד, גם במקרה זה, על העדפת בצע כסף, על פני טובת ביטחון המדינה.

במאי 2017 הסתבר לי באקראי שאלוף (במיל.) עמוס גלעד לא זומן להעיד בפרשה, ולכן פניתי אליך בשאלה בנושא, והפנית אותי לחוקרים. רק בעקבות פנייתי, זומן גלעד להעיד. הסתבר לי שנשיא המדינה שהיה מעורב אישית בניסיון לברר את הפרשה מול הקנצלרית, לא נדרש להעיד עד עצם היום הזה. מעורר תמיהה!

בהמשך לעדותי, ולאור התנהלות החקירה והמלצות המשטרה, להלן שאלותי אליך, כמי שהוביל והנחה את החקירה:

א. מדוע מהרת להתייחס לתחקיר העיתונאי מנובמבר 2016 באמירה "שאין חשד לפלילים בפרשה" (מה שהתברר כטעות, נוכח תוצאות החקירה)?

ב. מדוע היססת בפתיחה בחקירה מיד לאחר התחקיר ולאחר שפניתי אליך בנושא?

ג. מדוע הורית בסופו של דבר על ביצוע "בדיקה" ולא "חקירה", ורק בפברואר 2017 ה"בדיקה" הפכה ל"חקירה"?

ד. מדוע כיוונת את "הבדיקה" למשרד הביטחון, כולל הוצאת צו חיפוש במשרד היועמ"ש של משרד הביטחון?

ה. מדוע השתהית עד יולי 2017 במעצרו ובהוצאת צו חיפוש במשרדו של מיקי גנור?

ו. מדוע לא הוצאו מיד צווי חיפוש במשרד ראש הממשלה, במל"ל ובמשרד עורכי הדין שמרון ומלכו? (ככל הידוע לי לא בוצעו חיפושים במשרדים אלה עד היום).

ז. מדוע לא בוצעה חקירה של פרשת האישור שניתן לגרמניה, למכור הצוללות למצרים?

ח. מדוע הודעת שוב ושוב, ועוד טרם הפתיחה בחקירה, על כך שראש הממשלה אינו מעורב בפרשה, כאשר היו בידי החוקרים שני המסמכים המוכיחים את ההיפך?

ט. מדוע זומן ראש הממשלה להעיד "עדות פתוחה" בשלב כל כך מאוחר של החקירה, כאשר כבר בתחילתה היו ברשות החוקרים מסמכים המעידים על מעורבותו האישית, וחייבו "חקירה באזהרה"?

שומע את הטענה שחקירת מעורבות הדרג הפוליטי היתה עוצרת את עסקאות הרכש, ובכך היתה פוגעת בביטחון המדינה. ייתכן וזה נכון לטווח הקצר. לטווח הארוך - יש חשיבות עצומה לאמון הציבור בהנהגתו ובשלטון החוק. אי חשיפת כל האמת פוגעת באמון זה, שהוא מרכיב קריטי בביטחון הלאומי שלנו.

ייתכן והחקירה לא הביאה לממצאים העוברים את הרף הפלילי לגבי ראש הממשלה. לנוכח שאלותי, לא השתכנעתי שהיה מאמץ בכיוון זה.

מעבר להיבט הפלילי, עולות מן הפרשה וחקירתה שאלות בהיבט הציבורי:

א. התנהלות גורמים בלשכת ראש הממשלה ובמל"ל בתחום הרכש מ"תינסקרופ", מתוך שיקולים מושחתים, לכאורה, תוך ניסיון לעקוף את משרד הביטחון והקבינט.

ב. סוגיות של ניגוד עניינים של שני עורכי הדין הקרובים לראש הממשלה - דוד שמרון ויצחק מלכו, שמשרדם מעורב ונהנה מעסקאות רכש אלה.

ג. שאלת האחריות המיניסטריאלית של ראש הממשלה למתרחש בלשכתו ובסביבתו, במיוחד על רקע העובדה ששום גורם במשרד הביטחון לא נחקר כחשוד בפרשה זו.

אינני חסיד וועדות חקירה ממלכתיות, אלא אם הגורם האחראי לא לוקח אחריות ומתפטר, או שהמערכת לא גורמת לו לשאת באחריות. ניראה לי שאנחנו, מתקרבים לצורך בזה.

אודה על קבלת תשובותיך.

בברכה,

משה (בוגי) יעלון

נ.ב. בשל חשיבות ההיבטים הציבוריים של הפרשה, אפיץ מכתב זה פומבית.